Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 185. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СВОБОДА, ЧЕТВЕР, 29-го ВЕРЕСНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 29, 1983 No. 185. VOL. XC.

В ІРВІНҐТОНІ ВШАНУВАЛИ НТШ

ЗАДЕКЛЯРОВАНО 30.000 ДОЛ.

Ірвінгтон, Н.Дж. (І.Х.) — „Маю велику честь і приємність, як голова місцевого Ювілейного комітету, відкривати оце небуденне свято — бенкет-зустріч в честь нашої найстаршої української наукової установи, яку зорганізували українські соборники, патріоти-науковці в 1873 році у Львові і надали їй ім'я „Наукового Товариства ім. Шевченка", — сказав проф. Михайло Цяпка, відкриваючи цей бенкет в Ірвінгтоні в суботу, 17-го вересня ц.р.

Слід вказати на слова д-ра Ярослава Падоха, що „гордістю НТШ є започаткована ще в 1947 році в Мюнхені капітальна праця над першою енциклопедією українознавства, в якій продовж 35 років взяло участь кругло 250 науковців під незмінним проводом проф. Володимира Кубійовича і що уже 11 томів цієї Енциклопедії вийшло в українській мові і два величезні томи, які обнімають 2,600 сторінок книги великого формату, появилися старанням Українського Народного Союзу в мові англійській... Ця енциклопедія є одним із найцінніших документів осягів нашої еміграційної України".

Присутні на бенкеті біля 140 осіб мали нагоду вислухати промову голови НТШ д-ра Я. Падоха, який взивав громаду піддержувати всі українські наукові установи.

У мистецькій частині виступили піяністка Дарія Каранович і соліст-бандурист Роман Левицький.

Імпрезою вміло проводив д-р Степан Ворох. Присутні гості виявили повне зрозуміння для потреб і праці НТШ, чого висловом є загальна сума пожертв — понад 30,000 долярів. Організаційний комітет, зложений із 18-ох осіб під проводом проф. М.Цяпки, провів успішну працю і за це належиться йому окреме признання. Почесний Комітет включав представників всіх місцевих українських церков та членів Управи НТШ, які замешкують на терені Ню Джерзі.

Відбудеться XIУ Конґрес КУК

Вінніпег, Канада. — Від п'ятниці, 7-го до понеділка, 10-го жовтня ц.р., тут у готелі Вестін відбуватиметься XIУ Конгрес Комітету Українців Канади (КУК) під кличем: „Шануймо минуле за краще майбутнє!"

Реєстрація делегатів і гостей на Конгрес розпічнеться в п'ятницю о год. 1-ій по полудні до 10-ої вечора. Раніше о год. 10:30 рано буде пресова конференція для української та іншої преси з основними інформаціями про Конгрес та завдання КУК. О год. 8-ій вечора президент КУК Іван Новосад відкриє формально XIУ Конгрес і після внесення прапорів, відспівання національних гимнів, українського і канадського, та проведення молитви, президент КУК виголосить привітальне слово. Перед вибором президії і привітів представників провінції, міста, відділу КУК і організацій, буде вшановано жертви Великого голоду в Україні.

В суботу, 8-го жовтня о год. 8:30 рано делеґації складуть вінок перед пам'ятником Т.Шевченка, а потім до год. 2-ої по полудні звітуватимуть екзекутивний директор і голови комісій, буде виголошена програмова доповідь тощо. Після перерви на обід відповідні референти поінформують присутніх про провінційні двомовні школи, Шевченківську Фундацію та інші важливі справи. О год. 6:30 вечора відбудеться конгресовий бенкет.

В неділю, 9-го жовтня рано: маніфестація для вшанування пам'яті жертв голоду; участь в Богослуженнях і в працях комісій до год 1-ої по полудні. В цій годині розпічнеться збірка на площі св. Павла (Кеннеді і Елліс авеню); похід до будинку легіслятури; спільна Панахида; слово українських церковних ієрархів, представників урядів і прочитання проклямацій. О год 4-ій доповіді. Вечором о год. 8:30 — інсценізація драматичного гуртка „Заграва".

В понеділок, 10-го жовтня, звіти: Суспільної Служби Українців, Канадської і Української Іміграційної Служби, Комітету Українок Канади; звідомлення Номінаційної комісії, вибір керівних органів КУК, обід з доповіддю судді В.Тарнопольського, інсталяція новообраного проводу КУК, вручення шевченківських медаль, молитва і закриття конгресу знову ж таки національними славнями.

Уряд УНР висловив співчуття Південній Кореї

Ню Йорк, Н.Й. (УІБ). — З приводу трагедії, яку Південна Корея переживає ще досі після втрати її літака із 269-ма пасажирами, Уряд УНРеспубліки в екзилі висловив найглибше співчуття корейському генеральному консулові та директорові представництва Корейських повітряних шляхів (КАЛ), інформуючи їх при цьому про сучасний стан в Україні та її вагу в політичному, економічному й стратегічному розумінні як незалежної держави у майбутньому.

В листах також згадано про різні злочини Москви в минулому, зокрема Великий голод в Україні в 1932-33 роках. Уряд УНР суґерує, щоб справу збиття літака віддати до розгляду Міжнародному судові справедливости в Гаазі.

Сповільнили процес відібрання громадянства від С. Ковальчука

Філядельфія, Па. — Газета „Філядельфія Інквайвайрер" помістила коротку інформацію про те, що суддя Джан П.Фуллам, який зарядив був відібрання американського громадянства від Сергія Ковальчука, українця і мешканця Філядельфії, якого свідки і урядові речники у Совєтському Союзі обвинувачували у співпраці з нацистами під час Другої світової війни, сповільнив процес і дасть можливість С. Ковальчукові, згідно його адвокатові, внести відклик до вищої судової інстанції.

В липні ц.р. суддя Фуллам зарядив був започаткувати процес депортації 62-річного С.Ковальчука з тієї причини, що він, отримуючи американське громадянство, не сказав правди про своє минуле. Тепер Фуллам дозволив С.Ковальчукові, який заперечив усі висунені проти нього закиди про злочинство, на апеляцію рішення. При тому суддя позитивно висловився про особу Ковальчука кажучи, що він від 1949 року, тобто від приїзду до ЗСА, веде спокійне і мирне життя і не становить жадної загрози для спільноти.

Вийшов другий збірник абсольвентів УЕВШ

Блумінгтон, Інд. (М. Бойко). — З метою зібрати матеріяли до майбутнього випрацювання на тему українського високого шкільництва на еміграції, в 1980 році виникла думка зібрати все можливе про Українську Економічну Високу Школу в Мюнхені (УЕВШ, 1945-1951) та опублікувати найдешевшими коштами.

Заслуга школи була в цьому, що вона перша почала навчати українську молодь, а через курси перейшло біля 500 молодих людей. Вона також дала змогу продовжити, або закінчити студії біля 50 особам, які перервали їх у наслідок війни.

Число 2-ге з серії „Біографія та спогади" п.н. „Рідна висока школа на чужині", 128 ст., видане коштом Марії Кротюк. На його зміст складаються статті: св. п. Ілля Витанович „Соціяльно-економічні ідеї галицьких українців на переломі XIX-XX віків", „Інтерв'ю УЕВШ з д-ром Шумелдою" Цінна стаття інж. А. Качора п.н. „Як я став студентом УЕВШ?" В розділі „Бібліографія студійної документації" описано чотири дисертації абсольвентів. Кілька сторінок всячини, покажчик та резюме англійською мовою закінчують це скромне видання.

Ціна чисел 1 і 2 по 6 дол. Замовляти слід у: UEVS, 307 N. Overhill Dr., Bloomington, Ind., 47401.

Гельсінкська група критикує Кубу

Вашінгтон. — Американська Гельсінкська група прав людини, відділ в Ню Йорку, повідомила, що щонайменше 250 політичних в'язнів, засуджених на довші терміни, перебувають у в'язницях Куби в „жахливих умовах", а понад 2,000 колишніх в'язнів „животіють як парії в кубинському суспільстві, позбавлені приличної праці та пошани, які мріють покинути Кубу".

Нюйоркська група ствердила також, що кубинські в'язні, які відмовляються брати участь у регабілітаційних програмах, належать до найдовше ув'язнених серед каторжників усього світу. Багато з них тримають в тюрмах вже після того, як присуджений їм термін скінчився.

Заява також говорить, що на Кубі немає зовсім свободи слова та людських свобід взагалі, а відхилення від встановленого режимом способу життя суворо карається.

Уряд Куби, продовжуючи вперто переслідування групи людських прав, рішуче відмовляє американській групі людських прав перевірити стан прав людини на Кубі.

Заява також говорить, що таке різке поводження з дисидентами на Кубі має на меті відібрати будь-яку охоту інших вступати в конфлікт з режимом, „відхилятися від ідеологічного курсу".

Називаючи поводження з дисидентами „жахливими", заява вказує на долю кубинського поета Армандо Вальядареса, якого звільнили з тюрми після понад 20-річного ув'язнення тільки завдяки втручанню Франції. Вальядарес згадує, що він сидів у малій непровітрюваній камері без вікон, де горяч була „дійсно пекельним катуванням" і де не було місця навіть ворухнутися.

В ЛИВАНІ ПЕРЕМИР'Я ТРИВАЄ

Бейрут, Ливан. — Кілька годин після проголошення угоди про припинення вогню прем'єр-міністер Ливану Шафік аль-Ваззан зрезиґнував, щоб дати можливість утворити новий уряд Ливану з представників основних політичних і релігійних фракцій країни.

Президент Ливану Амін Ґемаєль відразу попросив прем'єр-міністра Ваззана і 10 міністрів його кабінету залишитися при повній владі аж до початку переговорів про національне примирення і до часу, коли „наш новий курс стане ясним", — повідомило державне аґентство новин.

Перемир'я між ливанською армією і підтримуваними Сирією протиурядовими групами міліції мусулманських друзів, палестинських партизанів і ливанських лівих, яке вступило в силу в неділю увечері, 25-го вересня, в основному зберігається всіма сторонами у всіх місцях, де продовж минулих тижнів кипіли завзяті бої.

Офіційне джерело ливанського уряду повідомило, що члени групи ОН спостереження за виконанням перемир'я або французькі та італійські, або інші частини міжнародних сил миру будуть уповноважені слідкувати за виконанням угоди про припинення вогню.

Тим часом високий американський представник заявив репортерам, що на вимогу ливанського уряду ЗСА можуть використати морську піхоту як символічну „присутність" поруч з ливанською армією поза межами Бейруту. Офіційний представник також сказав, що морська піхота може поширити свою „присутність", якщо ливанська армія отримає згоду воюючих фракцій на розміщення за межами столиці або в горах на південний схід.

Заявляючи, що він не бачить ширшої ролі для 1,600 вояків Морської піхоти в даний час, американський представник сказав: „В той же час я не хочу пророкувати, що морська піхота в майбутньому залишиться на бейрутському летовищі".

Західні дипломатичні джерела говорять, що, прем'єр-міністер 58-літній Ваззан зрезиґнував згідно з угодою між Сирією і Ливаном про припинення вогню і переговори про національне примирення.

Мешканець Ню Джерзі судить СССР

Нюарк, Н.Дж. — Мешканець Ню Джерзі Феліно Байона подав справу в суд, оскаржуючи Совєтський Союз і Південнокорейську летунську лінію в загибелі своїх двох сестер, 29-літньої Аніти і 35-літньої Лілії, які летіли на південнокорейському літаку 1-го вересня через Сеул до Манілі на похорон свого батька і загинули разом із зістріленим совєтським військовим винищувачем корейським пасажирським літаком.

Стівен Ломбарді, правник, який веде справу Байони, заявив, що ця справа є одною з перших подібних справ після катастрофи з літаком. Байона вимагає 240 мільйонів відшкодування.

Ломбарді також сказав, що такі законні дії „є майже єдиним форумом, який забезпечує наше суспільство, де може бути повернуте будь-яке відшкодування жертвам цієї трагедії та тим які її пережили".

В обвинуваченні сказано, що Совєтський Союз „поповнив з наміром навмисний акт задуманого і розрахованого злочину і вжив сильно переважаючу силу" в зістрілениі неозброєного пасажирського літака.

Одначе Ломбарді також сказав, що „покищо не відомо, що трапилося точно". Розслідування покаже винуватців загибелі не тільки сестер Байона, але і загибелі всіх інших 267 осіб на літаку.

У СВІТІ

ПРОТИУРЯДОВІ ПОВСТАНЦІ В АНҐОЛІ заявили в понеділок, 26-го вересня, що їх сили за чотири дні боїв убили 137 урядових вояків і 47 кубинців. У заяві, виданій в столиці Португалії Лісбоні, УНІТА, Народний союз за повне визволення Анґолі, також говориться про зістрілення одного літака типу МІҐ-17 і одного гелікоптера та знищення 57-ох військових машин. УНІТА подає, що за цей час повстанські сили втратили 11 вбитих, 26 поранених і трьох пропавших безвісти. Бої повстанців з урядовими військами продовжуються в п'ятьох провінціях Анґолі.

ВУЛИЦІ СОВЄТСЬКОГО МІСТА ЛЄНІНҐРАДУ залила вода в понеділок, 26-го вересня, як сильні вітри і бурхливе море підняли рівень води в річці Нева майже на шість футів на протязі кількох годин. Приморські райони і набережжя рік і каналів були залиті водою, але міські власті, згідно з повідомленням офіційного агентства ТАСС, організували рятівні роботи, і великих шкод не було. Як завжди при нещасних випадках, ТАСС не подало жадних подробиць стихійного лиха в Лєнінґраді. В столиці Латвії Ризі, другому великому порті над Балтицьким морем, морські хвилі також залили вулиці міста і були найбільшими за багато років.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ заявив у понеділок, 26-го вересня, що державний секретар Джордж Шулц висловив протест Совєтському Союзові і співчуття Південній Кореї з огляду на совєтську відмову дозволити Південній Кореї бути репрезентованою при передачі решток збитого совєтським винищувачем літака.

ВАЖКООЗБРОНА ПОЛІЦІЯ і патрулі британської армії проводили далі в понеділок, 26-го вересня, виловлювання членів Ірляндської Революційної Армії, які втекли з сильно охоронюваної тюрми Мазе ще в неділю. Разом усіх втікачів було 38, але 17 були схоплені незабаром після втечі. Офіційні особи Лондону зарядили повне розслідування втечі 38-ох в'язнів серед білого дня з надзвичайно сильно охоронюваної тюрми, яка стала відомою на цілий світ голодовими страйками її в'язнів два роки тому.

В ПОНЕДІЛОК, 26-го вересня, совєтські представники передали представникам ЗСА і Японії рештки збитого совєтським військовим винищувачем південнокорейського пасажирського літака, видобуті совєтськими рятівними залогами. Передані були п'ять скриньок різних дрібних речей і частин обломків літака, але в списку передачі не були зазначені жадні тіла загиблих. Більшість з 76-ох предметів, переданих совєтськими представниками, подібні до тих обломків, які знайшли і виловили японські та американські рятівні групи вздовж північних берегів Японії вже раніше.

А.ҐРОМИКО ВІДКИДАЄ ПРОПОЗИЦІЇ РЕҐЕНА

Москва, СССР. — Міністер закордонних справ Совєтського Союзу Андрей Ґромико заявив у вівторок, 27-го вересня, що „викривлені пропозиції" про ядерну зброю середнього засягу, представлені ЗСА і їх партнерами, фактично блькують угоду в цьому питанні з СССР.

Хоч Ґромико не згадав пропозицій, які президент Роналд Реґен представив у понеділок в ОН, завваги Ґромика здавалися посередньою відповіддю на ініціятиву президента Реґена.

Інша реакція Москви була у формі коментарів, включаючи ТАСС, офіційне совєтське пресове агентство, які представили виступ президента Реґена як „ту саму пропагандивну гру і нічого більше".

Ґромико зробив свої завваги на прийнятті в честь чехо-словацького міністра закордонних справ Богуслава Хновпека.

Західні дипломати говорять, що пропущення в заяві Ґромика прямої згадки виступу президента Реґена, може вказувати на те, що Совєтський Союз не мав ще часу ґрунтовно проаналізувати виступ і не бажає відкидати його пропозиції офіційно без старанної перевірки.

Можливе і таке, що Ґромико не хотів розкривати змісту готової вже офіційної заяви, відкладаючи це на пізніший час.

Москва наполягає на тому, що рівність у кількості ядерних ракет в Европі існує, якщо числити совєтські ракети з одного боку та французькі і британські з другого.

Захід твердить, що французькі та британські 162 ракети є частиною власної оборони цих країн і не входять у склад загального арсеналу НАТО, і щоб встановити рівновагу ядерного озброєння в Европі потрібні нові американські ракети типу Першінґ-2 і крилаті ракети, щоб вирівняти совєтську перевагу розміщених уже совєтських ракет типу СС-20.

ТАСС називає виступ Президента ЗСА в ОН „звичайною брехнею"

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС, яке тепер дуже скоро і гостро реагує на події в „капіталістичних" країнах, а особливо на заяви президента Роналда Реґена чи його найближчих співробітників, піддала гострій критиці виступ Президента ЗСА на форумі Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй у понеділок, 26-го вересня, назвавши його „демагогічною дезінформацією" і „звичайною брехнею".

Совєтські пропагандисти цинічно відкинули закид Р. Реґена про смерть 269-ох пасажирів південнокорейського пасажирського літака зістріленого совєтськими військовими джетами, заявляючи, що „ціла афера з корейським літаком була провокацією Сі-Ай—Ей".

У передачі вечірніх новинок на московському радіо, коментатор категорично відкинув усі закиди зроблені президентом Р. Реґеном в сторону СССР, особливо ті місця у яких говориться про поступчивість ЗСА і впертість Москви у справах роззброєння, переговорів і редукції міжконтинентальної нуклеарної зброї.

Раніше генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Юрій Андропов заявив, що американське посилення озброєння і збільшення оборонних бюджетів країн НАТО дуже погіршили загальну міжнародну ситуацію і поглибили напруження між „капіталістичним і соціялістичним світами". Андропов не торкався безпосередньо промови Р. Реґена в ОН, але також не згадував про посиленні збросння Совєтського Союзу.

ТАСС, цитуючи Андропова, заявило, що „Реґенова політика грубої палиці ще раз була зарепрезентована тим разом представникам народів світу на форумі ОН".

В АМЕРИЦІ

РУТ КАРТЕР-СТЕЙПЛТОН, 54-річна сестра колишнього президента Джиммі Картера, померла від хвороби рака у своєму домі в Говп Міллс, Північна Каролайна. Покійна як тільки довідалась про діягнозу лікарів, з першого дня відмовилась від всякого лікарського втручання і не допускала навіть думки про будь-яку операцію. Р.Картер була баптисткою і багато часу присвячувала для церковних організацій. Речник колишнього президента Ден Лі заявив, що Джіммі Картер візьме участь у похоронах сестри.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ БОЛГАРСЬКОГО ХОРУ в нюйоркському Лінкольн Центрі, один із його співаків 58-річний Здравко Манолов, помер від удару серця у своїй готелевій кімнаті. Манолов співав в хорі від початку його заснування в 1967 році і його мрією було виступити за кордоном Болгарії, зокрема в З'єднаних Стейтах Америки.

РЕЧНИКИ ЄШІВА УНІВЕРСИТЕТУ плянують запропонувати винагороду у висоті 250,000 долярів для особи чи осіб, які допоможуть жидівській спільноті в Ню Йорку, а зокрема поліції, відшукати і засудити злочинця, який вже четвертий раз стріляв з укриття з кріса по перехожих. Жидівські чинники думають, що злочинець має антисемітські заміри. Раніше місто пропонувало 10,000 винагороди, а жидівський комітет 5,000. Винагороду 250,000 запропонували речники університету, а проголосити її мають д-р Ізраїль Міллер і голова Ради мужів довіря Герберт Тензер.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН плянує передати на руки лідерів обидвох палат Конгресу листа і запевнити їх, що Уряд не робитиме жадного потягнення у Ливані без їхнього порозуміння і не мінятиме статусу перебування там американських морських піхотинців, які у числі 1,600 осіб перебувають у Бейруті як частина міжнародного корпусу миру. Речник Білого Дому, заступник пресового секретаря Леррі Спікс заявив, що Адміністрація не порушуватиме закону про війну прийнятого Конгресом ще в 1973 році, маючи зрештою дозвіл Конгресу на перебування корпусу 18 місяців.

ФАРМЕРСЬКИЙ АЛЬМАНАХ, найстарше видання в ЗСА, яке видавці перевидають і доповнюють кожного року, передбачає скору і гостру зиму в цьому році, тому й закликає домовласників належно приготовитись до зими і поправити усі вади в огрівальній системі. Деякі метеорологи кажуть, що бували вже випадки, що альманах передбачав дуже акуратно кліматичні зміни і погоду, але траплялися також і помилки. В останніх трьох роках фармерський старий альманах у своїх прогнозах не переходив 75 відсотків своєї акуратности.

Владика Стефан посвятив землю під будову Українського Національного Пам'ятника-Мавзолея у Вашінґтоні

Владика Стефан (перший справа) зрушує землю під будову Пам'ятника.

Вашінгтон. — В суботу, 10-го вересня ц.р., Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Стефан Сулик посвятив землю та зрушив першу лопату посвяченого ґрунту тут під будову Українського Національного Пам'ятника-Мавзолея у Вашінгтоні.

Церемонія посвячення землі розпочалась точно о годині 11-ій вранці, коли Митрополит Стефан, в супроводі священиків католицької та православної Церков, увійшов на площу Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника при 4111 Пенсильванія авеню, південний схід, де вже чекало зібране численне українське громадянство, представники українських і американських організацій та кореспонденти української та американської преси і радіо. Святкування відкрив керівник програми Теофіль Старух, який в імені управи Українського Цвинтаря-Пам'ятника, українською і англійською мовами привітав усіх присутніх та прочитав порядок програми дня.

(Закінчення на ст. 4)

Всі, як один, до Вашінґтону 2-го жовтня на маніфестацію проти московського ґеноциду!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Пропонують перенести ОН з Ню Йорку

Один з побічних „продуктів" американсько-совєтського конфлікту, спричиненого совєтським знищенням південнокорейського літака, є кружляння офіційних і неофіційних натяків на адресу ОН, яким пропонують перенесення з Ню Йорку до Москви або деінде.

З Москви повідомляють, що часопис „Совєтская Россія" виступив дуже гостро проти Америки за те, що двох губернаторів американських стейтів — Маріо Квомо з Ню Йорку і Томас Кейн з Ню Джерзі, заборонили совєтській летунській фірмі Аерофлот приземлитися на летовищі у Ню Йорку з совєтським міністром закордонних справ А. Ґромиком, який був назначений головою совєтської делеґації на цьогорічну сесію Генеральної Асамблеї ОН. Як звичайно, совєтські джерела не подали цього факту, що американський Уряд був запропонував, щоб Ґромико прибув на мілітарне летовище МекҐвайр Ейр Форс Бейз в Ню Джерзі (летунська база в Ню Йорку ім. МекҐваєра), де федеральний Уряд міг дати належну охорону для совєтського дипломата.

Від кількох років совєтська преса писала довгі репортажі про „труднощі" совєтської місії до ОН в Ню Йорку, натякаючи на те, що „було б краще, коли б осідок ОН був деінде, як у Ню Йорку".

Одначе Совєтський Союз дуже мало або і нічого не робить, щоб допомогти ОН перенести свій осідок до якоїсь іншої країни.

Ця дискусія у московській пресі була спричинена не тільки забороною Аерофлотові привезти Ґромика до Ню Йорку чи Ню Джерзі. Це була також реакція на виступ члена американської місії до ОН Чарлза М. Лікенстайна, який сказав, що члени ОН повинні подумати про перенесення осідку ОН до якоїсь іншої країни, якщо вони почувають себе „небажаними" в Ню Йорку. Після злочину совєтів з корейським літаком певна частина американського народу напевно бажає собі, щоб ОН, де представники уряду СССР тепер грають першу скрипку та використовують трибуну ОН для своєї підривної пропаґанди, переселилися до іншої країни.

„Совєтская Россія" почала менторським тоном навчати Америку, пишучи, „що ЗСА доказали перед цілим світом свою некомпетентність як держава-господар, відповідальна за осідок ОН... Вашінґтон, мабуть, забув, що Ню Йорк не мусить бути осідком ОН назавжди і що гнів і куртуазія американських властей не досягають цього міжнародного форуму і його осідку".

У дальшому совєтська газета писала, що „минувся той час, коли ЗСА верховодили ОН і диктували свої услів'я..." Згадуючи про вбивство три роки тому в Ню Йорку радника кубинської місії Фелікса Ґарсію Родріґеза та бурхливі демонстрації перед совєтським комплексом будинків у Ґлен Кові, Н. Й., згадана совєтська газета писала:

„Виринає тепер леґітимне питання, чи держава, яка не сповняє своїх зобов'язань та не ручить за необхідні услів'я для участи закордонних представників в праці цієї поважної міжнародної організації, — чи така держава є відповідною для осідку Об'єднаних Націй?"

Якщо б Америка хотіла перелічити всі нелеґальності совєтської і сателітніх місій при ОН, то біланс був би напевно в користь Америки, а не для СССР чи його комуністичних сателітів.

Щобільше, Америка вплачує понад 27 відсотків річного бюджету ОН, який виносить біля 750 мільйонів, то не важко догадатись, що б сталося з цією міжнародною організацією без американської фінансової та іншої допомоги, на які Совєтський Союз ніколи не зможе спромогтися.

Це в Москві знають дуже добре, і тому писанина про евентуальне перенесення ОН до іншої країни, як звичайно, є совєтською пропаґандою.

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ БИЗНЕСМЕНІВ започаткувала збирання підписів під петицією, яка домагається недопущення спортовців Совєтського Союзу до участи у світовій Олімпіяді, яка, як відомо, відбудеться наступного року у Каліфорнії. Відмова для Совєтського Союзу участи в Олімпіяді була б, на думку ініціяторів цієї акції, найкращим покаранням і засудом за зістрілення військовими джетами південнокорейського пасажирського літака 1-го вересня ц.р., — заявив кореспондентам Дейвід В. Белсіґер, керівник акції. Натомість президент організаційного комітету Олімпійських ігрищ в Каліфорнії Пітер Іберрот заявив, що комітет не погодиться на таку рекомендацію, бо не можна, мовляв, карати спортовців за політичні цілі чи дії їхніх урядів. Белсіґер натомість відповів, що світ не повинен забувати 269 жертв совєтського морду і це для нього вистарчає, щоб продовжувати започатковану акцію.

Любов Коленська

У ВЕЛИКОМУ ЗМАГАННІ

Коли перед роками ми зближались до берегів Америки, то задивлені в Статую Свободи складали приречення: причинитися до дальшої розбудови нашої одностайної української громади, вирощувати покоління в любові до української культури, українських традицій, в любові до прадавніх ідеалів, непорушною підставою яких були дві спаяні істини – християнська і національна.

Тоді важливіш усього горіло в нас сильне і щире бажання, немов молода весна, — працювати для української справи і для української правди в самому нутрі української громади і поза нею — своїми виданнями, культурними і науковими здобутками, звертаючи увагу світу і вказуючи ще й різними іншими засобами на політичну ситуацію в Україні та на її окупанта гнобителя — червону Москву, доказуючи і переконуючи, що ми така ж важлива нація, як і всі інші у „народів вільнім колі".

Проходили роки і чимало з того, що ми задумали тут вчинити, сповнилось, а багато дечого — ні, але це вже така доля і дорога кожної еміграції, зокрема тієї, що на довші роки відірвана від рідного материка.

І сьогодні, коли світом продовжують струшувати різні трагедії — совєтське розбишацтво в Афганістані, підривні затії Москви в Середній Африці, совєтський злочин з південнокорейським літаком із 269 подорожніми, і коли в багатьох країнах світу наявно переконуються про забріханість деспотичної кремлівської кліки, — усе це становить для нас нові нагоди і виклики та нові завдання і можливості якраз з циклу тих, що їх колись ми задумували зробити, припливаючи до берегів Америки. До цих нагод і завдань належить наша участь у всенародній Меморіяльній маніфестації у неділю, 2-го жовтня, у Вашінгтоні, щоб вшанувати пам'ять понад сім мільйонів українців, замучених Кремлем штучно зорганізованим ним голодом 50 років тому, щоб пригадати світові той неймовірний і непростимий злочин Москви супроти українського народу. Це дає також велику нагоду, щоб навіть у найбільш збайдужілих з-посеред нас оживити вогонь любови до свого народу і цим скріпити у наших земляків в Україні віру в тріюмф правди над злом і тиранією, в те, що вони не самотні в своїй боротьбі.

Заповіджена Меморіяльна маніфестація у Вашінгтоні 2-го жовтня, запляна на те, щоб згадати самим і пригадати іншим Великий голод та його жертви і його спричинників 50 років тому, відсвіжує нашу пам'ять про відносно недавній інший український подвиг в столиці Америки, пригадує вікопомну суботу 27-го червня 1964 року; коли 100-тисячна маса українців ішла святковим походом від пам'ятника „батька своєї країни" Джорджа Вашінгтона до пам'ятника геніяльного барда українського народу Тараса Шевченка.

Лунали промови, а поміж ними в тишу, яка залягла поміж народом, задивленим у Шевченка і голубе понад ним небо, впали слова колишнього командувача альянтськими збройними силами під час Другої світової війни, 34-го з черги президента Америки Двайта Айзенгавера: „Щоб могти з успіхом принести світові мир з волею і справедливістю, ми мусимо збільшити наші спільні змагання, щоб люди по всьому світі здавали собі справу з того, що тільки у волі можна знайти правильний шлях до людського поступу, щастя і самовиявлення. Шевченко жив цією правдою і її навчав".

А дальше президент сказав: „Якщо б Шевченко жив сьогодні, він був би в першій лінії цього великого змагання".

Тоді, у той червневий день, з'єднані маси українського народу несли за собою до Шевченка промінну радість; тепер, у жовтні, нестимуть скорботну пам'ять і скаргу, щоб пригадати Америці і світові ту велику кривду, яку вони вчинили Україні і собі, зустрівши мовчанкою найбільший в дотогочасній історії народовбивчий злочин червоної Москви супроти найбільшої жертви — поневоленого нею українського народу. За це й вони до сьогодні покутують.

Від пропам'ятного червня 1964 року невдовзі сповняться його 20-ті роковини. Проте ще й досі дзвінко лунають, проносяться до нас слова великого Президента Америки, що „ми мусимо збільшити наші спільні змагання..." Меморіяльний день у Вашінгтоні в неділю, 2-го жовтня, буде черговою ланкою у цьому великому змаганні. Його сила залежатиме від нашої масової участи.

Олексій Журба

Збили літак, ну то й що...?

Деякі пишуть наукові трактати, дослідження, дисертації — так це з великого розуму. Інші пишуть спомини, публікують своє листування з поважними політичними, державними та літературними діячами — так це, поперше, вони свій залишок життя використовують для передачі грядучим поколінням свого життєвого досвіду, подруге — відкривають заслону деяких таємниць великих миру сего.

Я пишу із великого здивування! Мені одразу заперечать: це, мовляв, не є привід для літературного шедевра. Але я одержимий власним здивуванням настільки, що це спонукує мене нехтувати індивідуальними висловами окремих песимістів. І впевнено віддаю своє здивування паперові!

Отже до справи. Питання стосується злощасної історії з літаком. Суть діла виглядає так: летів собі літак, великий літак. Летів в означеному напрямі. Одначе в небі відсутні різні повітряні знаки й вказівники. А якщо б вони й були, то видимість була погана — захмарило небо й хмари могли закрити певний знак. На борту літака були люди — багато людей, зі своїми радощами, турботами й надіями, одне слово — життям. Мирно й безхмарно проходив той лет і кожний з пасажирів у мріях забігав наперед, в кінець рейсу, де його чекали: несподівана зустріч, заздалегідь плянована зміна життя, давноочікуване й вимріяне кохання, — кожний жив у своїх ілюзіях.

І ось літак збивається з курсу. Ну, скажіть, одним душком, з ким таке не траплялось? Хто не збивався з вірного життєвого курсу, а потім доводилось міняти напрям, а багато хто до самої смерти йдуть не туди і йдуть, і йдуть і ніщо їх не заверне з нетіої дороги.

Так от, збився з курсу літак; пілоти, як то водиться, помітили помилку і вже було збирались змінити напрям, але не тут-то було!

Налетіли злі-чорні круки, інші літаки, та ракетою той літак і збили. Впав той літак у море-окіян з усіма людьми. Та й проковтнуло море стільки в нічому неповинних життів.

А чорні круки полетіли й своєму головному стражові прокаркали, що вони своє чорне діло виконали та й кінці у воду. І нагородив тоді головний крук своїх попихачів блискучими бляшками за „ретельність" і „бдительність"; дурниця-бляшка — нікому не потрібна, але блищить. А потім, все тихо, ша! Моя вороняча хата скраю, я бороню свій повітряний простір, щоб була „граніца на замке".

Але знявся в світі галас! З усіх боків з обуренням понеслись нарікання, осудження! Де людськість, гуманність, етика і просто порядність...? „Загинули адже, невинні люди, діти"...

Оце ж я підійшов до питання, яке примусило мене взятися за перо-папір. Питання, яке викликало моє здивування.

Так, говорю я сам до себе, загинули люди, багато людей. Так, сталася несправедливість, антигуманність. Більш того — злочин. І мене радісно дивує оця активність, з якою високорозвинуті країни, демократичні країни, — країни, які пильнують збереження людських прав у світі, зареагували на факт порушення людської моралі, етики, мирного співіснування і людяности. Але мене здивувало, - хоч не радісно вже цей раз, — щось інше: „Пробачте, говорю я їм, панове людинолюби, а куди ж дивились ваші очі, коли по вказівці такого ж головного крука нищилась ціла країна — Україна? Це вам, панове, не один літак?".

— Вибачте, у відповідь вчувається мені, — тут важливий не тільки факт, але принципи...

Вірю, а хіба тоді, 50 років тому, принципи були інші? Хіба ж вже дві тисячі років ми не живемо за принципом „Люби ближніх своїх". Хіба ж не ця теза-заповідь лягла в основу „мирного співіснування" двох світів: вільного і „найвільнішого"? Так чому й по якому такому праву тоді „старший" навмисно й рафіновано не втопив у безодні морській, а вбив голодом — не сотні і не тисячі, — а мільйони неповинних людей — дітей, старих, жінок. Де ж була тоді гуманність?

Зараз ви вимагаєте компенсацію за життя загублених людей, які поховані на дні океану; потребуєте вибачення за ту люту помилку. І це добре.

Але чому панує мовчання про знищення мільйонів людей й яких людей!? І тоді то не була помилка й не тимчасова примха родючої української ниви. То був злочин століття! Понад сім мільйонів жертв! Дехто каже — десять мільйонів, повинних хіба тільки в тому, що вони були українські селяни і любили свою рідну землю та хотіли жити мирним добрим життям. А світ мовчить про це. А я дивуюся. І ще дивуюся більше, коли американці корейського походження демонстрували у Вашінгтоні, Ню Йорку і скрізь по Америці проти совєтського злочинства; чому — питаю я себе — українці грілися на припічку, судили-рядили, але не приєднали до корейського і свій протест, свій біль за знищених колись і за тих, хто нині за ґратами переносить увесь тягар нелюдських засудів по таборах ГУЛагу.

Хіба ж для цього не підходяща кожна нагода, тим більш така, тим більш у роковини Великого голоду. Що це таке? Недогляд чи принцип, чи може кров козацька заржавіла?

Жаль огортає душу від того, що сотні, тисячі й мільйони людей знаходять собі смерть від одного й того ката, а кат і далі благоденствує.

А чи не пора? Ой, пора вже давно наступила! Оце ж і дивує мене! А ви як думаєте?

Петро Балей

ПРО МИСТЕЦТВО НАДІЇ СОМКО

Розлогі простори міста Лос Анджелес і його околиць не сприяють частим зустрічам людей, що мають спільні зацікавлення в окремих мистецьких чи наукових дисциплінах.

Географічно-топографічні дані пособляють радше ізоляції творчих одиниць, ніж зближенню та взаємному збагачуванню у виміні думок. Наше ж релігійницьке й ідеологічно-політичне сектантство не тільки скріпляє ці природні умови в користь атомізації відносно нечисельної громади, але просто внеможливлює тривале існування чисто громадської установи, в якій всі без вийнятку почували б себе одинаково рівними, потрібними і рідними. Мариво Збруча й надалі затруює не тільки психіку старшого покоління, але й по-інерції прищеплюється і тим, що народилися вже в діяспорі. Ми сходимося для вшанування Шевченківських роковин, для відзначення дат загально національного значення, як 22-го Січня чи 1-го Листопада, не так з почуття потреби єднання, як радше з причини неможливости для будь-якої „секти" відмовитись від цієї великої спадщини, без якої кожне окреме землятство чи ідеологічно-політичне середовище залишилося б тільки порожньою лушпиною без життєдайного зерна.

Усі ці невідрадні обставини наших поселень на Заході Америки, як і клопоти чисто приватної натури, спричинилися до того, що моє інтимне знайомство з мистецькими осягами Надії Сомко відклалося аж на десять років. Надія Сомко поселилася із своїм чоловіком Сергієм Макаренком — великим майстром портрету й українського іконопису — ще 1972 року в одній із дільниць великого Лос Анджелесу. Їхня життєва мандрівка й безустанна творча праця — це окрема тема для поважної монографії скитальства, небезпек, злиднів і тріюмфів цього талановитого подружжя.

До ЗСА переїхало подружжя Макаренків з Аргентини 1960 року з поважним уже мистецьким дорібком і поселилися вони в Ню Йорку. На протязі того поселення обоє вони — разом і окремо — виставляли свої твори з повним успіхом по всіх більших містах Сходу ЗСА і Канади. Осяги пройдешнього періоду своєї творчости Надія Сомко і Сергій Макаренко продемонстрували спільним альбомом мистецьких репродукцій 1971 року під покровом Східньоевропейського Інституту ім. В. Липинського.

На терені Лос Анджелесу твори наших мистців виставлялися у приміщенні Українського Культурного Осередку та православних церков. Осяги своєї мистецької творчости каліфорнійського періоду продемонструвала Надія Сомко окремим альбомом репродукцій образотворчого і скульптурного мистецтв, що появився в розпродажі в другій половині 1983 року. (Видання 1981 року Асоціяції Діячів Української Культури, ЗСА). Всіх репродукцій — 34.

Працьовитість цієї жінки подиву гідна.

„Почуваю себе гріховно, — пояснює Надія, — коли день проходить безплідно".

Залишившись удома, живе Надія у власнім домі резиденційної дільниці в ряді нічим незамітних типово каліфорнійських родинних хат. Відвідувача цієї зовнішньо скромної садиби зустрічає пара галасливих собак, а на порозі усміхається до вас добряче обличчя господині-домахи, яка своїм зовнішнім виглядом аж нічим не відрізняється від шанобливих парафіяльних сестриць.

Опинившись у вітальні, ви не знаєте, на чому спинити свій погляд: це ж цілий музей кольоритної динаміки, мистецьких жанрів і форм розмаїтої тематики. Ваше перше враження від цієї безпретенсійної в побуті жінки аж ніяк не гармонізує з виплодом її творчого гону до експресії, цього надхненного динамізму, що найяскравіше пробивається в її баталістичних картинах і скульптурах, як „Перемога гетьмана Виговського під Конотопом", „Битва кн. Ігоря з половцями" чи „Слава переможцям" — оливна картина та її дуплікат у бронзовій скульптурі, що зображують Джорджа Вашінгтона в монументальній позі звитяжця; вражаюча кольоритність і динаміка відображень з історії козацької доби в таких картинах, як „Наступ", „У бій"!", „Полковник Богун", „Слава: Богдан Хмельницький", „Бій під Кафою" чи „В дорозі на Січ". Вони поєднують найкращі зразки експресіоністичного стилю з героїкою доби романтизму, що так питомий монументальному малярству великих полотен.

В тематичному доборі талант Надії Сомко не знає обмежень. Її творча уява з однаковою любов'ю й темпераментом відтворює постаті й події так з різних періодів української історії, як і сучасного побуту американського Заходу. Побіч скульптур — „Варяг" (керамічна глина); князі: Олег (глина), Ігор (бронза), Святослав (глина); козак Мамай (бронза); Богдан Хмельницький (бронза); „Перемога" (групова композиція козацьких вершників — глина); „Запорожці" (глина), ви бачите ковбоїв-вершників, довлю диких мустанґів, Бафало-Біл'а (глина) та Джана Вейна в одній з його роль (бронза). Вражає тонкіше викінчення і більша уважливість мистця до деталю в бронзових відливах, ніж в оригіналах з керамічної глини.

Із сюрреалістичного світу Голивуду вибрала й намалювала Надія Сомко двох акторів українського походження: Джека Пеленса в ролі Аттіли і Майка Мазуркі в ролі монгольського вершника в палаючому степу.

В натюрморті і в краєвиді Надія Сомко свобідно поєднує композиційний рисунок і кольорові контрасти в чисто експресіоністичному стилі, що нагадує львівську групу малярів школи О. Новаківського.

Природне тло простору, в якому відбувається дія, на суґубо композиційних картинах, особливо баталістичних в засобах нашого мистця відограє поважну ролю. Чуттєво й настроєво воно тісно пов'язане з центральною темою мистецького задуму; воно своїм ри-

(Закінчення на стор. 4)

Василь Сокіл

У ТІ ДАЛЕКІ СТРАШНІ РОКИ...

(Уривки спогадів)

II.

Працюючи в редакції газети електромеханічного заводу, я мав офіційну картку на одержання в заводській крамниці певної кількости харчових продуктів. А в радіокомітеті був прикріплений до кращого розподільника. Причому він зовсім не був засекречений, як нинішні номенклятурні, — містився, пригадую, на людній Катеринославській вулиці, вхід вільний, але купити можна лише по картці.

Постачання міського населення трималось на належному рівні. Це безсумніву свідчило, що держава мала достатні харчові запаси для годування всіх людей, але сільське населеня навмисне створеним голодом змушене було вмирати тисячами, мільйонами. Політика божевільних? Змова злочинців? І те й інше, але мета існувала цілком реальна: зламати хребет українському хліборобові — основі національної свідомости народу. А мета, як твердять божевільні і злочинці, виправдує засоби.

Іноземних журналістів приймали лише по містах; вони писали, що ніякого голоду в Україні не бачили — їх добре годували в міських ресторанах. Ні, їм не показували вимираючих сіл.

А мені випала гірка доля побачити одне з таких...

Наприкінці весни 33-го року я побув у Вербівці, Балаклійського району на Харківщині.

Цього разу не про робітничі кадри з села йшла мова, а про виконання колгоспами „першого найважливішого" державного завдання — хлібоздачі.

Які колгоспи? Який хліб? Яка хлібоздача?

Село тут було справді мертве. На вулицях лежали трупи померлих з голоду. Хати стояли з вибитими шибами, порожні. А в деяких двері й вікна були забиті навхрест дошками. В конторі колгоспу, мов після погрому, безладдя. Активісти — комсомольці поводились, наче на фронті. Голова колгоспу похвалився, що йому дали нагана. Для боротьби з „запеклим ворогом — куркулем", який ніяк не хоче признатися, де сховав хліб...

— Ходимо тепер, — казав він, — від хати до хати, востаннє попереджаємо, щоб весь хліб здали, інакше...

— А чи багато хліба заборгував колгосп? — цікавлюсь.

— Та ми вже два пляни здали! — вигукує голова. — Ми ж передовики. То нам ще набавили півпляну.

— А є чим виконати? Але ж неврожай був торік...

— Ото ж і є, що неврожай, — підхопив голова. — Через те куркульня й поховала хліб. А нам тепер задача государственна — знайти його за всяку ціну. От підемо сьогодні на той край, там Семен Горішній сидить у своїй хаті з обрізом. І стріля в кожного, хто наближиться. Двох уже поранив. Городські хлопці з міліції прислані були нам на поміч... Ну, тому Семенові прийде амба — патронів у нього надовго не вистачить.

— Давно ж він одстрелюється?

— Третій день. Отака, бачте, у нас клясова боротьба...

— А хто ж іще з них там, у хаті? Жінка, діти?

Нема, — зневажливо махнув рукою голова. — З голоду померли.

— Чого ж він...

— Ото ж і я кажу, чого ж він на хлібі сидить, а діти з голоду повмирали! Куркуляка! Звірюка — не людина!

Ішли ми в той бік села, де Семен Горішній відчайдушно і безнадійно з обрізом у руках обороняв свою хату, своє добро, своє людське достоїнство від таких, як ото були ми. Нас ішло семеро — крім голови та двох сільських активістів, троє осіб з міського спецзагону по боротьбі з бандитизмом — у військовій формі, озброєні. І ті два комсомольці мали рушниці.

— Ви б, товаришу кореспондент, — звернувся до мене один з того спецзагону, — краще б не ходили. Всяке може трапитись...

— У бою, як у бою, — посміхаюсь.

— Ну, дивіться...

Дивився я на забиті дошками хати, з яких мені вчувались приглушені стогони людей, приречених на повільне вимирання... (І музика... Невже не виключили радіо?!)... Дивився я на десятки померлих, які впали край дороги, поруч якої колосилась пшениця нового врожаю...

Бачив я й візок з трупами дітей, підібраних на вулицях села... Поруч, тримаючи віжки у худющої шкапи, понуро йшов такий же погонич. Обом їм лежав неминучий шлях до могили... Пізніше я бачив і ту могилу — власне, велику яму геть за селом, куди звозили померлих з голоду...

Край села ми зупинились. Голова показав:

— Ото хата Семена Горішнього.

Звичайна простенька, зовсім не куркульська хата під соломою. На подвір'ї порожньо — ні худоби, ні кішки, ні собаки.

Мене поставили під деревом, — наперед вийшов певно старший начальник цієї операції і двічі гукнув:

— Виходь! Здавайся!

Мовчання. Напружена тиша. Ще раз наказав здаватись. Мовчання. Ґепеушники почали між собою радитись. Підійшов до них голова, щось сказав їм, глянувши на мене. Ті відійшли набік за сусідню хату. Голова наблизився до воріт і гукнув:

— Семене! Кидай зброю. Нічого тобі не буде. Виходь.

В цей час збоку сусіднього городу бачу — один з загонуповз до хати Горішнього. В ту ж мить звідти пролунав постріл. Той схопився на ноги і почав тікати. Другого пострілу не пролунало. Голова довго сидів, сховавшись під тином, потім підвівся і гукнув:

— Семене, не стріляй. Давай поговоримо, вийди. Тут приїхав з города кореспондент...

„Що він надумав? — вжахнувся я. — Провокація, хотять виманити його... Мене підставляють під удар..."

— То може, — вів далі голова, — хочеш з нами поговорити. Що ж ти хочеш?

І тут з хати пролунав триповерховий прокльон відчаю:

— А йдіть ви всі... Живий не здамся!

Усі відійшли в безпечне місце і почали радитись. Я не чув, про що мова йшла, тільки побачив, як уся група зі зброєю в руках розділилась і поодинці стали оточувати хату Горішнього з обох боків. Через певний час почався обстріл хати. Оборонець відстрілювався. Коло оточення звужувалось. Постріли з хати лунали з різних вікон, потім з горища. На якусь мить Семен припинив вогонь. Всі принишкли в чеканні. Певне кінчились патрони? .. І тут з двох боків спалахнула стріха... І пролунав постріл...

(Продовження буде)

У 50-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ: ЗГАДАЙМО САМІ ТА ПРИГАДАЙМО ІНШИМ ЦЮ НАЙБІЛЬШУ ТРАГЕДІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ТА НАЙБІЛЬШИЙ ЗЛОЧИН ЙОГО КОМУНО-МОСКОВСЬКОГО ОКУПАНТА НАШОЮ МАСОВОЮ УЧАСТЮ У ВЕЛИКІЙ ДЕМОНСТРАЦІЇ ТА МЕМОРІЯЛЬНОМУ КОНЦЕРТІ У ВАШІНҐТОНІ В НЕДІЛЮ, 2-го ЖОВТНЯ!

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки та огляди, повинні присилати разом з двома примірниками даного твору до редакції „Свободи" також адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Звернення до Членства Українського Золотого Хреста

Головна Управа Українського Золотого Хреста

звертається з гарячим закликом заохоти до Вас, Дорогі Подруги, щоб Ви взяли активну участь у

Всенародній Громадській Маніфестації

для вшанування пам'яті понад семи мільйонів жертв Великого голоду 1932-33 рр. в Україні - дня 2-го жовтня 1983 р. у Вашінґтоні.

Висловім наш грімкий і рішучий одностайний протест проти жорстокого поневолювача України, так 50 років тому у нечуваному голокості, як і тепер, коли найкращі сини і дочки України караються за правду у тюрмах і на засланнях. Скажім нашою участю в маніфестації всьому світові про нащу незламну волю бути вільними у своїй самостійній державі

Всі соборно — на маніфестацію до Вашінґтону!

Окружна Управа СУА Нової Англії відбуде конференцію

Продовжуючи запляновaний цикл організаційних конференцій відбудеться перша така конференція на терені Нової Англії у неділю, 9-го жовтня ц.р. в 2-ій год. по полудні в Ню Гейвен, Конектикат, у приміщенні церкви св. Михаїла при вулиці 569 Джордж. Реєстраційна оплата 3 дол. Підготовляючи XX Конвенцію, необхідно нам зрозуміти велику вагу приросту молодого членства яке з часом повинно перебрати керму жіночого організованого життя. У праці для придбання нового членства, також у праці у інших аспектах організаційного життя допоміжні конференції, де заступлені відділи, їхній провід і членство мають змогу обміну ідеями, способами та методами праці у даному терені й при різного роду місцевих обставинах.

У праці кожної організації бувають успіхи, але також і невдачі, чи пак труднощі. І саме на конференціях є нагода такі справи видвигати та старатися їх відповідно розв'язати.

Голова Окружної Управи Нової Англії Анна Любинська і організаційна референтка Стефанія Пришляк підготовляють конференцію, господарями є 66-ий і 108-ий Відділи в Ню Гейвені. Участь беруть ще Відділи 73-ій Бриджпорт, 93-ій і 106-ий Гартфорд і 121-ий Ню Бритен.

Сподіваємося, що голови відділів, організаційні референти і членки зрозуміють важливість задуманої зустрічі, візьмуть численну участь та заохотять не-членок бути гостями й прислухатися до потреб спільної дії для кращої праці на майбутнє. Нам потрібно докласти всіх можливих зусиль, щоб стати перед XX Ювілейною Конвенцією із посиленним числом нових відділів і з глибоким переконанням, що покладений на нас нашими попередницями суспільний обов'язок мусимо гідно виконати та продовжувати ними почате діло.

Марія Крамарчук
організаційна референтка СУА

Відбулася Конференція УЗХ

Кожна річна нарада крайової організації — це іспит життєвучости організації і виклик до нових починів.

Цьогорічна Конференція Українського Золотого Хреста, що відбувалася на оселі ім. О. Ольжича, була доволі жвава. Поперше, нова голова організації Наталія Іванів подала цікаве звідомлення зі своєї однорічної діяльности. Перший її звіт, як голови УЗХ, виявив, що нова голова повністю опанувала свої нові нелегкі завдання.

Майже всі відділи і делегатури вислали своїх представниць, тільки деякі, які через недугу чи віддаль не змогли особисто прибути, вислали письмові річні звіти, а при тому, як годиться, даток на конференційні втрати, а головне — на різні допомогові фонди. Є деякі делегатури, де членки вже пригноблені тягарем років свого трудовитого життя та все ж не забувають вони про свої обов'язки, адже їх улюблена організація — УЗХ — основана на обов'язку допомогати потребуючому братові чи сестрі; тож знаходять спосіб і в старшому своєму віці щось спекти чи вишити, влаштувати якусь імпрезу і придбати щось потрібне для організації, яка журиться всіма потребуючими українцями, де б вони не були.

Наприклад, виявилося, що в Бразилії була велика повінь, від якої дуже потерпіли наші давні убогі поселенці, все збіжжя залило, навіть води до пиття нема. Отож посилаємо, бо люди наші в потребі. А в Франції немає чим утримати українознавчу школу, то й туди треба вислати, і то негайно, бо ось шкільний рік починається; у дитинки, що ходить до світлички при УЗХ, несподівано велике горе сталося, її ще молодий тато помер; треба ж і їй допомогти, дати своєрідну „стипендію".

Саме під час цієї останньої Конференції довідалися „золотохресниці", що десь далеко в Азії, в Узбекістані, українські діти засланців голодують; учасниці Конференції ні на хвилину не завагались негайно ухвалити відповідну суму, потрібну для висилки харчів. Ще і ще приклади, рішення, важливі справи, на полагодження яких хтось далеко чекає з нетерпеливістю. Це і є суть праці Українського Золотого Хреста.

Одна за одною звітували референтури Головної Управи, які культурні й допомогові акції вони провели, чим допомагали українській людині в потребі.

Конференція — це не лише формальна нарада. В ній беруть участь і чільні особи. Одною з них була на Конференції голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, а заразом почесна голова УЗХ, д-р Марія Квітковська, яка поінформувала учасниць про працю СФУЖО в Европі, про нові почини Федерації. Привітав учасниць З'їзду голова ІСНО Павло Дорожинський, а також проф. Петро Стерчо, заступник голови ОДВУ.

Після короткого відхилення від чисто організаційних справ почалось обговорення інших актуальних питань.

Це важлива виховна пра-

(Закінчення на стор. 4)

Св. п. Юрій Ф. Бульбенко

(29-го червня 1927 — 25-го серпня 1983 рр.)

Під ранок 25-го серпня помер у сні від масивного серцевого інфаркту Юрій Федорович Бульбенко. Юрій народився у Харкові, де пройшли його дитинство і раннє юнацтво. Під час Другої світової війни опинився у Німеччині, де продовжував свою освіту. В 1946 році закінчив українську реальну гімназію в Авґсбурзі і кілька років студіював у Франкфуртському університеті, а пізніше працював офіцером УННРА. В кінці 1940-их років переїхав жити до ЗСА. Відслуживши в американській армії, Ю. Бульбенко вчився у Стейтовому університеті Індіяна, де одержав ступень доктора при хемічному факультеті.

Бульбенко був висококваліфікованим хеміком і все своє професійне життя займав відповідальні посади. Останні роки він був оперативним керівником біотехнічної фірми у місті Принстон, в стейті Ню Джерзі.

Ю. Бульбенко був справжнім інтелігентом. Він жваво цікавився всім, що відбувалося у світі, був дійсним свідком свого віку. Маючи неабиякі художні здібності, тонко відчував і любив мистецтво, зокрема українське. Був він також людиною великої душі і мав чудесне почуття гумору.

Смерть його, така трагічно передчасна, залишила болючу рану у серцях його давніх друзів, що любили його і пам'ятатимуть до кінця своїх днів.

Поховали св. п. Юрія Федоровича 29-го серпня на українському православному цвинтарі у Бавнд Бруку, Н.Дж.

Друзі покійного

✝

З глибоким смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього у вівторок, 27-го вересня 1983 р. відійшов у Вічність Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

ПЕТРО МИКИТИН

довголітній муж довір'я церкви св. Духа в Н. Брукліні, Н. Й.

ПАНАХИДИ відбудуться в середу і четвер, 28-го і 29-го вересня 1983 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Senko Funeral Home, 213 Bedford Ave., (corner N. 5th St.), Brooklyn, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 30-го вересня 1983 року, о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до української католицької церкви св. Духа в Брукліні, а відтак на цвинтар Кальварія.

Горем прибиті:

дружина — ТЕРЕСА
сини —
ДАНОЛ з дружиною АЛІТОЮ і родиною
ПЕТРО з дружиною МАРІЄЮ
дочка — ПАТРИЦІЯ з мужем ЯРОСЛАВОМ ХОМАНЧУКОМ
брати — ВОЛТЕР і МИХАЙЛО
сестра — ГЕЛЕН БРАЄР з родиною

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ м. НЮ ЙОРКУ, ВІДДІЛ УККА

влаштовує

Листопадову Академію

в неділю, 30-го жовтня 1983 року, о год. 2:30 по пол.

в залі Washington Irving High School, Irving Pl. і 17th St., New York, N.Y.

Святочна доповідь .... **Д-р МИХАЙЛО СНІГУРОВИЧ**

В мистецькій частині виступлять:

Ансамбль Бандуристів „ГОМІН" .... **мист. кер. В. ЮРКЕВИЧ**
Сопрано .... **МАРІЯ МАНДЗІЙ-ВОЛЯНСЬКА**
Бас-баритон .... **СТЕФАН ШКАФАРОВСЬКИЙ**
Рецитація .... **ОЛЯ ШКАФАРОВСЬКА-РУДИК**

УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ в наміренні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
будуть відправлені у ЦЕРКВАХ НЮ ЙОРКУ, цього ж дня о год. 10-ій ранку.

Запрошуємо все Українське Громадянство до участи.

Квитки вступу до набуття в Арці, Еко та при касі.

Відділ Українського Патріярхального Т-ва в Нюарку — Ірвінґтоні і околиці

запрошує своїх Членів і все Українське Громадянство на

ШИРШІ СХОДИНИ

в неділю, 9-го жовтня 1983 р., о год. 4-ій по пол. в Українському Народному Домі
при 140 Проспект Авеню в ІРВІНҐТОНІ, Н. Дж.,

на яких відбудеться

ПАНЕЛЬ з ДОПОВІДЯМИ:

Будучі завдання мирян для утвердження Патріярхату — д-р ЗІНОВІЙ ҐІЛЬ
Розуміння проблем Патріярхату Єпископами — ред. МИКОЛА ГАЛІВ
Українська проблема єдности Церкви в Патріярхаті — ред. ВАСИЛЬ ПАСІЧНЯК

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

СПИСОК ч. 2 — ТРАВЕНЬ — СЕРПЕНЬ 1983

Щиро вітаємо достойних членів фундаторів Фундації Українського Вільного Університету (УВУ): **Павла Німця,** який своєю черговою пожертвою в сумі **3,000.00 дол.** започаткував при Фундації УВУ **свій Постійний Стипендійний Фонд (ПСФ): Олександра Яроша,** активного громадського діяча в Англії, згодом замешкалого в ЗДА в стейті Ню Джерзі. Своєю пожертвою **2,000.00 дол.** започаткував при Фундації УВУ **Постійний Стипендійний фонд ім. Олександра Яроша.** Він також щедро жертвує і на інші національні цілі. **Обидва ПСФ є призначені на щорічні стипендії** для української студентської молоді на студії українознавства.

Щиро вітаємо вельмишановних нових членів меценатів: Олега Ґелемея; д-ра Олександра Стрільбицького; мґр. Івана і Христину Козій; Українську Федеральну Кредитову Кооперативу „Самопоміч" в Ню Йорку.

Щиро вітаємо нову членку добродійку **Марію Музичку.**

Вітаємо зокрема щиро наших достойних фундаторів, меценатів і добродіїв, які постійно підвищують і розбудовують свої фонди і вклади при Фундації УВУ.

Щиро і дружньо вітаємо десятки нових членів Фундації і сотні постійних і нових жертводавців на українську вільну науку через Фундацію УВУ.

ПОДАЄМО УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ЧЕРГОВИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УВУ.

Німець, Павло 3,000.00 (разом 4,005.00); Ярош, Олександер 2,000.00; Український Народний Союз 1,000.00 (разом 5,500.00); Попович, Микола 800.00 (разом 7,505.00); Ґелемей, Олег 500.00 (разом 1,210.00); мґр. Козій, Іван і Христина 500.00 (разом 1,105.00); Музичка, Марія 500.00; Український Братський Союз, 250.00 (разок 2,350.00).

По 200.00 дол. зожили: Андроняк Павло, Оприско, Степан і Катерина; Свідан Текля **(разом 1,475);** д-р Химинець, Юрій і Марія; Осідач, Мирон **120.00**; Кравчук, Юрій **105.00**.

По 100.00 дол. зложили: Архиєпископ Марко Гундяк; Боєчко, Юрій; Балабан, Володимир і Галина; д-р Веселий, Орест; д-р Вірщук, Володимир і Марія; Владика Василь Лостен, **(разом 300.00)**; Гарматій, Павло і Марія; Гвоздецький, Василь; д-р Ґолінати, Лев і д-р Лідія; Горохівський, Василь; д-р Граб, Роман **(разом 485.00)**; адвокат Декайло, Олег; проф. Довгенко, Михайло **(разом 400.00)**; Дозорська, Марія; Джус, Іванна; мґр Запуський, Володимир; Заєць, Микола; мґр Качмарчик, Михайло; д-р Кисілевський, Роман і Іванна **(разом 830.00)**; Кладочний, Михайло; Ковальчик, Юрій і Ніна; Кравчук, Ярослав; проф. Лобай, Іван і Галина **(разом 330.00)**; Лучканич, Іван і Ксеня; Мицак, Юрій; Новотни, Вікторія; дир. Носик, Іван і Ірена; Обах, Михайло і Елізабет; Оприско, Ярослав і Марія; д-р Оришкевич, Яромир і Христина; Петрочук, Микола; Пилипів, Павло; Прегар, Микола; Придаткевич, Лідія **(разом 708.00)**; д-р Смаль, Іван Д.; д-р Снігурович, Михайло; Станецький, Іван; д-р Стрільбицький, Олександер **(разом 1,055.00)**; Українська Православна Кредитова Кооператива в Ню Йорку; Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню Йорку **(разом 1,000.00)**; о. митрат Харина, Мирослав і Марія; д-р Цимбал, Богдан **(разом 455.00)**;

По 50.00 дол. зложили: 221-й Відділ УНС ім. Св. Стефана в Чікаґо Ілл.; Балабанов, Дмитро і Таїса; Бачурський, Іван; д-р Бернадин, Ярослав і Стефанія **(разом 450.00)**; д-р Боднарчук, Дмитро і Аліcе **(разом 1,200.00)**; Бозіо, Михайло; Братство Св. Андрія Первозваного в Чікаґо; Волицький, Микола; Волошин, Олександер; Ганас, Олександер і Лідія; Голінати, Микола і Маріон; Дудра, Дарія; Завянська, Павля; Ковальчик, Іван; інж. Кух, Володимир і мґр Надія **(разом 315.00)**; Лівчак, Богдан **(разом 600.00)**; Лозинський, Григорій і Наталія; Майорчак, Михайло; Модрицький, Мирослав і Олена **(разом 305.00)**; д-р Ничай, Стефан і Ірена **(разом 350.00)**; Паньків, Володимир і Юлія; д-р Ратич, Олег і д-р Іванна **(разом 355.00)**; Семенина, Володимир **(разом 305.00)**; д-р Сєрант, Іван і Стефанія; Сітницький, Микола і Валентина; Стецюк, Марія К. **(разом 550.00)**; інж. Ткач, Ярослав і д-р Олександра **(разом 570.00)**; д-р Филипчак, Борис **(разом 1,060.00)**; Чорнобіл, Роман і Анна (разом 450.00); д-р Якимів, Адам і Лідія.

По 30.00 дол. зложили: Балевич, Володимир; Е-игідер, Ніна; Ващук, Роман **(Канада)**; Глушок, Михайло і Марія; проф. Попель, Стефан;

По 25.00 дол. зложили: Альма Шіпінґ Компанія; Бабюк, Теодор; Бас, Розалія; Басладинський, Володимир; Бачинський, М. О. О. Ю.; Бекерський, Іван і Оксана; Бережницька, Оксана; Блаженніший Митрополит Мстислав **(разом 890.00)**; Блонарович, Олександер; Бойко, Федір; Бойчук, Петро і Христина; мґр Буртик, Іван і Оля **(разом 575.00)**; мґр Винник, Іван і Софія; Вірстюк, Франко і Олена; мґр Воронка, Василь **(разом 325.00)**; Воронка, Олександер; д-р Гарбавський, Богдан; Гарматюк, Степан і Софія; Гнідий, Володимир; д-р Годинський, Володимир; д-р Гойдиш, Володимир і Дарія; о. Гарабаць, Володимир; о. митрат Гринюх, Стефан; Грицай, Петро і Зеня; Гурський, Петро і Ольга; проф. Данчук, Павліна; д-р Данкевич, Роман; д-р Дзядів, Роман і Оля; Дучинський, Володимир; д-р Гайдамака, Леонід і Олена; Еадс, Мальвін і Елеонор; Жучок, Андрій; д-р Іваницький, Мирон; Кашуба, Стефан; Кисіль, Йосиф і Параскевія; д-р Кишакевич, Юрій і Татіянна; Кікцьо, Михайло і Анна; Клос, Володимир і Вікторія; Княжинська, М.; Коваль, Микола; д-р Когутяк, Володимир; Конрад, Анна; д-р Конюх, Петро і Дарія; Коровицький, Іван і Олена; Королишин, Теодор; д-р Котик, Евген і Володимира; Кочан, Андрій; Крайчик, Олександер і Марія; Козіцький, Володимир і Анна; Кукла, Йосиф і Марія; Левицький, Олександер; Макар, Янда; Мартинюк, Микола і Стефанія; Масловський, Зенон; Макаренко, Святослав і Оксана; Машталір, Іван; інж. Мельник, Григор і Ярослава; д-р Мовчан, Юліян і Олена; д-р Мосійчук, Іван; д-р Мостович, Леонід і Оксана; Мосяк, Василь і Марія; мґр Олесницький, Остап і Ярослава; Омельченко, Григорій і Олександра; Павлюк, Іван; Панкевич, Парфірий і Тамара; Репа, Григорій і Евдокія; д-р Перейма, С.; Петрущак, Ярослав; Подруцький, Микита; Розновський, Олександер; Поліщук, Юрій; Попаца, Василь і Гелен; Попик, Анастазія; д-р Прокопець, Вадим і Володимира; Рудик, Михайло і Стефанія; Савчин, Микола; Седор, Михайло; інж. Семанишин, Микола і Марія; Сенюх, Дмитро; д-р Спюсарчук, Атанас **(разом 300.00)**; Сьокали, З. і П.; д-р Соневицький, Ігор і мґр Наталія; Сорока, Микола і Евгенія; Сплавник, Андрій; Стадник, Стефан; Ткач, А.В.З.Б.; Тучковський, Дмитро; Туркало, Зіновій і Валентина; Ходонович, Дмитро; Цегелик, Еміль; д-р Шебунчак, Богдан і Софія; Шутер, Русселл; д-р Яросевич, Дмитро і Марія; Яхно, Ольга; д-р Ящун, Василь;

По 20.00 дол. зожили: Білецький, Микола і Софія; Вомпель, Осип і Анна; Воробець, Теодор; Гімка, Павло і Гарріет; Демус, Анатоль; Кулицький, Омелян; Кузьмович, Денис; Небеш, Орест; Піндічук, Евген; Романюк, Роман; Ржепецька, Марія; Тиньо, Андрій; Турянський, Евген; Юрків, Ольга.

По 15.00 дол. зложили: Бабій, Я.; Балацький, Евген; Білецькй, Анна; Білик, Михайло; Боднар, Михайло; д-р Богданів, Віталій; Бокон, Тома і Галина; Бульба, Микола і Люба; Вакула, Таня; Василин, Евген і Параскевія; Вачер, Стефан і Катерина; Верес, Олег і Ненсі; Винник, Іван і Меланія; Воробець, Зеновія; Ганушевський, Стефан і Ольга; Гірняк, Марія; Госоніч, Франко і Тереса; Грабець, Роман і Марія; Фат, Григорій; д-р Гуцуляк, Василь і Марія; Ґоляш, Теодор; Демчук, Іван і Ольга; Дзедзик, Андрій і Ірена; Добрянський, Іван і Кончтанце; д-р Домбчевський, Іларіон і Анна; Жмуркевич, Ярослав і Стефанія; Завійський, Микола; Запутович, Роман і Марія;; Іванчук, Іван; Каліновський, Володимир і Марія; Карий, Володимир; Кецман, Дмитро; Кіналь, Михайло; Клебан, Іван; інж. Кмета, Ігор і д-р Надія Теребус Кмета; д-р Козицькі, Роман і Ляля; Колін, Іван; Колтун, Андрій і Юлія; Колтуняк, Орест і Антоніна; Королишин, Петро і Марія; Кравець, Юрій; Криса, Нестор і Евгенія; Круліковські, Іван і Евгенія; Крупський, Корнель і Наталія; Кулик, Василь і Антоніна; Кунцьо, Микола; Курило, Марія; д-р Куриляк-Коропей, Марія; Лаврів, Василь; Левицька, Віра; дир. Лещишин, Петро і Марія; Лисобей, Мирослав і Христина; Луцков, Володимир; мґр Луцкий, Олександер; Людкевич, Евген; Масюк, Володимир і Наталія; Мачай, Іванна; Мекквайде, Ольгга; Мельник, Константин і Олександра; Мельник, Люба Н.; Мерещак, Володимир; д-р Мичковський, Мирослав і Дороті; Монастирський-Гемфіль, Наталія; Недільський, Володимир і Світлана; Незнаний, Петро і Катерина; Одерман, Матвій і Марія; Одарченко, Петро і Марія; Падяк, Іван; Петренко, Ігор і Варвара; Пиприк, Олена; Пітяк, Йосиф і Кароля Анна; Піхурко, Стефан; Полюга, Володимир; Понятишин-Кади, Іван; Попович, Володимир і Юстина; Походай, Іван; Прихоженко, Микола і Розалія; мґр Прокопович, Володимир; Прус, Григорій і Марія; Рижий Адам і Катерина; Рінаш, Михайло і Любов; Роговський, Мирослав і Любов; Романовський, Олена; Рубчак, Евгенія; Рудик, Ірена; д-р Савицький, Юрій; Садівник, Василь; д-р Сениця, Павло; д-р Сенковський, Теодозій і Ірена; Сенютович, Вячеслав і Евгенія; Сидір, Ярослав; Скробач, Василь і Ірена; Сороколіт, Микола; Степанків, Ярослав; д-р Стецьків, Евген і Ніля; Тарапацький, Михайло і Оксана; Тимочко, Ярослав і Марія; інж. Тишовницький, Омелян Михайло і інж. Олена; о. Ткачук, Іван і Ірена; Хромяк, Дмитро і Іванна; Цебрій Григорій і Дора; Цибрівський, Юрій і Наталія; Черевайко, Микола і Анна; Чорний, Михайло; о. Чубенко, Тарас; Шапіро, Анна; Шарий, Борис; Шеферд, Ґлен і Марія; Шафран, Евген; Шебельник, Микола; Юрчинський, Ігор і Надія; Якубовський, Михайло і Марія; Яцишин, Еміль і Францішка; Н. Н. Ню Йорк.

По 10.00 дол. зложили: проф. Архімович, Олександер і Кіра; Брунтон, Анатоль; Буцяк, Марія; проф. Барагура, Володимир і Марія; Верхоглад, Микола; Винницька, Ярослава; Войчак, Юрій; проф. Гаюк, Гліб і Зоя; Гамерський, Богдан і Гіпія; Грибик, Василь; мґр. Ґрунський, Омелян; проф. Жилава Анастазія; Жовнір Іванна; інж. Закревський, Андрій і Лідія; Заліський, Антоній і Ольга; Коник, Михайло і Марія; Копіна, Іван; Кулинич, Марія; Кухлевський, Степан; Майбо, Еміль; Майковський, Еміліян і Чеслава; Мачіканич, Данило і Анна; Микитин, Павло; Мудрий, Василь і Дарія; Мураль, Ґеральд і Марія; Олексишин, Роман і Марта; Перун, Текля; Платож, Роман і Соня; Ривак, Микола і Марія; Романів, Б.; Світлична, Надія; інж. Сіяк, Володимир; Скляр, Пантелей і Ольга; Скробко, Олександер; Сухарчук, Микола; Хписта, Микола і Розалія; Хмаренко, Евген; Чорний, Микола і Стефанія; Ярема, Перто і Катерина; Ясінський, Лонгин.

По 8.00 дол. зложили: Дяків, Роман і Ірена; мґр Рудик, Марта; Маланюк, Мирон **6.00 дол.**;

По 5.00 дол. зложили: Барицький, Микола; Букачевський, Ярослав і Ярослава; Василенко, Андрій; Василькевич, Катря; Воскоб, Алекс і Галина; Голойда, Володимир і Марґарета; Гуменюк, Ігор; о. Ґалонжка, Тарас Павло; Долинський, Любов; д-р Думенко, Симон і Пієррете; Коруд, Василь; Кляйн, Іван і Анна; Лехман, Евгенія; Черненко, Василь; Маєвський, Володимир **3.00 дол.**; Проць, Наталія **3.00 дол.**; Швець, Ігор **2.00 дол.**; Іляшенко, Наталія **1.00 дол.**

ІМ'Я і ПРІЗВИЩА в цьому списку подаємо так, як вони були подані жертводавцями українською мовою, якщо вони були подані тільки латинкою — подаємо їх користуючись транслітерацією Конґресової бібліотеки ЗСА.

Щиро дякуємо всім жертводавцям. З уваги на всеукраїнську місію, яку сповняє УВУ, МЕТОЮ ФУНДАЦІЇ є створити **ОДНОМІЛЬЙОНОВИЙ ФОНД, який допоможе забезпечити дальший розвиток української науки у вільному світі, так конче потрібної, тим більше, що на Рідних Землях йде повна русифікація.**

ТОМУ УПРАВА ФУНДАЦІЇ звертається до **Вас** з гарячим проханням стати членом Фундації або скласти пожертву в міру Ваших спроможностей. **Коли ВИ** пожертвували раніше або вже є членом Фундації — **ПРОСИМО ВАС підвищити свій ВКЛАД.**

У ВАШОМУ особистому імені, в імені цілої родини, в імені дорогих Вам осіб, що відійшли у вічний спокій; в імені організації та установи — Ви маєте можливість створити при Фундації УВУ „Постійний Стипендійний Фонд" (ПСФ) з якого щорічно буде приділена стипендія на студії або дослідну працю в царині українстики. Фінанси ПСФ є поставлені окремо на найвищі відсотки у банках і тільки відсотки розподіляються на стипендії або дослідні праці чи публікації згідно з волею та побажанням фундатора чи жертводавців. ОСНОВНИЙ капітал зложений фундатором чи жертводавцями залишається постійно ненарушеним. ТОМУ ці ПСФ будуть існувати вічно. РОДИНА чи їх нащадки своїми порадами та дальшими пожертвами можуть постійно розбудовувати ці родинні ПСФ.

Повний Постійний Стипендійний Фонд є тоді, коли меценат, родина чи установа зложить на ціль 10,000.00 дол. Проте, коли вже виплачено 5,000.00 **ПСФ** — починає діяти доповнений фондами Фундації. Вплати **на ПСФ — можна** сплачувати ратами.

Коли із різних причин Ви не маєте можливости створити **ПСФ** просимо Вас з різних оказій творити **одноразові стипендійні фонди. Одноразовий Стипендійний Фонд** є тоді, коли жертводавець на цю ціль зложить 500.00 дол.

В 1983 році при Вашій допомозі Фундація УВУ виплатила 47 стипендій; частинно фінансувала і була співспонзором першої того роду наукової конференції істориків, яка відбулася в Іллінойському Університеті, Урбана Фампейн 15-18-го червня ц. р. під назвою „Україна: Новий підхід до Історії".

Нехай у нашій діяспорі не буде ані одної особи, родини, парохії, організації чи установи, ім'я якої не було б записане між тими, що поклали свою цеголку у велику будову Фундації УВУ для вільної української науки.

Всі пожертви і датки на Фундацію УВУ, на постійний чи одноразовий стипендійний Фонд — можна відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на: UFU Foundation та висилати на адресу Фундації УВУ.

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Проф. Петро Ґой
голова Фундації УВУ

Д-р. Ярослав Моцюк
скарбник Фундації УВУ

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 4 – 82

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
182	Дуткевич С.	$4.00	237	Трешньовський Р.	4.00
182	Бира Ґ.	2.00	240	Ван Ґельдер С.	8.10
184	Дупій П.	9.72	245	Мартиненко С.	2.00
184	Кіфор І.	2.00	245	Мартиненко М.	2.00
184	Кіфор Дж.	2.00	245	Онуфрик Е.	2.00
184	Сливка М.	6.30	245	Коропей В.	2.00
184	Сливка М.	6.30	245	Мартиненко М.	2.00
184	Червак Д.	2.90	245	Мартиненко С.	2.00
184	Червак В.	5.70	245	Слука С.	11.20
184	Сливка Ґ. Дж.	4.50	253	Михалишин А.	3.75
184	Сливка М. С.	4.50	253	Гаврильців	6.30
184	Сливка Т.	3.80	253	Михалишин С.	3.00
184	Чирко Е. І.	3.50	253	Мисишин М.	5.70
194	Копач В.	8.70	253	Гаврильців П.	5.10
194	Копач М.	8.70	257	Турянський Б.	13.20
194	Копач В.	7.20	257	Сильчак П.	4.00
194	Копач М.	7.20	257	Чарлес М. А.	7.50
194	Триловський В.	8.10	257	Малін Л.	3.75
194	Копач В.	5.00	257	Гира Ґ.	3.60
194	Копач М.	5.00	257	Стельмах Т.	6.90
194	Федоляк А.	2.00	257	Гира М.	2.00
194	Когутяк М. Л.	8.70	259	Шафранський С. А.	5.40
194	Триловський В.	8.40	260	д-р С. Тимків	4.00
194	Кравець Ґ. С.	5.80	260	Тимків Т.	4.00
194	Боба Д. Е.	5.60	261	Стахнів А.	2.00
200	Білостоцький Д.	6.90	267	Ґураль Дж. Т.	8.10
200	Білостоцький Т.	3.45	267	Гурман М.	3.75
200	Кокольський Д.	2.00	270	Островський С.	2.00
204	Василь С. І.	11.40	270	Білик Г.	2.00
204	Гладкий О.	7.80	270	Білик В.	2.00
209	Принада Б.	3.60	270	Лосянович Г.	4.35
209	Кухта Н.	2.70	276	Коваль З.	6.60
212	Костів В. І.	3.30	276	Іваницький С. А.	2.00
219	Іванило Р.	2.00	276	Коваль Б.	4.00
219	Іванило Р.	3.00	276	Млинко І.	9.00
221	Чучук О.	2.00	276	Млинко В. Е.	11.60
221	Чучук О.	2.00	276	Млинко П. Г.	4.00
230	Кренчиглова Д.	16.80	281	Довган І.	4.00
234	Киценюк Н.	4.00	281	Гаврилюк М.	4.00
234	Іваник І.	4.50	282	Богс Г. Д.	2.00
234	Пінковський М.	3.30	285	Скробач В.	3.00
234	Подільчук С	2.25	285	Білок Н.	2.90
234	Подільчук М.	2.25	286	Сторочко Т.	2.00
237	Бродич П.	4.00	286	Сторочко Т.	2.00
237	Бродич А.	4.00			

Сума проголошених чеків $ 425.67

Раніше проголошених 73,838.71

РАЗОМ $74,264.38

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 5 – 82

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
290	Хома М.	$3.45	327	Зарицький З.	5.70
291	Напора Т. Е.	1.75	327	Курчак М.	5.60
292	Романов С.	1.50	337	Гелеманн М.	21.00
292	Романов С.	2.00	337	Гелеманн М.	8.10
292	Липецький Н.	2.00	337	Кострубяк Р. Г.	6.30
292	Бойко Е.	32.88	346	Камінський М.	3.00
292	Глаткий В.	10.50	346	Камінський М.	3.00
292	Бойко Р.	2.00	346	Камінський М.	4.00
292	Фелак Е.	2.00	346	Комарницька А.	12.60
292	Фелак Т.	2.00	349	Федорців А.	2.00
292	Рудницький І.	5.40	349	Ковальський І.	6.00
292	Липецький Н.	2.00	349	Бойко Г.	6.00
292	Фелак Н. Л.	2.00	349	Ковальський М.	4.20
293	Лассвич Д.	2.00	349	Костюк М.	3.30
293	Демидчук І.	2.00	350	Мацелюх В. К	5.30
295	Білецький І.	2.00	353	Савка П.	3.30
295	Малий А.	2.00	362	Петрик Ф.	2.55
301	Врублівський І.	2.00	367	Капітан А.	3.30
301	Врублівський П.	2.00	372	Ролкіш А. Г.	4.00
301	Чернавський Р.	2.00	372	Ярема І.	4.20
301	Чернавський І.	4.00	372	Літовинський Ф	6.90
301	Іванчук Е.	3.75	375	Кволик М.	10.50
301	Трусевич М.	3.75	379	Чучук С.	2.00
301	Іванчук В.	7.20	379	Чучук С.	2.00
301	Чернявський І.	5.80	385	Сугге О. І.	3.00
301	Чернявський П.	5.00	385	Мандик І.	3.00
303	Нагірний М.	4.50	385	Мандик І.	3.00
303	Досій Д.	5.10	385	Сугге Д. І.	3.00
304	Войчак Г.	6.00	385	Мандик І.	3.00
307	Болуч М.	10.50	385	Мандик І.	3.00
307	Болуч Л. А.	5.20	385	Мандик І.*	3.00
307	Болуч С. Д.	2.70	385	Сугге О. І.	4.00
307	Болуч К. А.	2.70	385	Мандик І.	4.00
307	Болуч М. М.	2.70	385	Вавелко Г.	6.00
307	Болуч М. М.	2.55	385	Мандик І.	6.00
307	Комар С.	4.00	394	Джермак В.	14.40
316	Сикот В.	2.00	397	Ціпик М.	7.20
321	Війтик І.	6.60	399	Куривчак В.	4.00
321	Пасічник А. З.	1.50	399	Долидо І.	4.00
324	Пасічник І.	1.50	399	Куривчак С.	6.00
324	Бурак В.	4.00	399	Модрицький М.	2.00
324	Сплавник	5.20	399	Модрицький М.	2.65
327	Сагатий С.	2.00	406	Гурко І. Б.	2.00
327	Сагатий С.	8.40	417	Цибрівська О.	6.30
327	Козловський Г.	5.70	422	Горденко Г.	2.00

Сума проголошених чеків $422.23

Раніше проголошених 74,264.38

РАЗОМ $74,686.61

Господарський винахід Василя Кловатого

Василь Кловатий зі своїм винаходом

Мешканець Чикаго Василь Кловатий, член 8-го відділу ООЧСУ, завжди цікавився технікою. У Чикаго він працював у фірмі „Зеніт" та вів свою робітню направи радіоапаратів, телевізорів та електронічних апаратів.

100 миль від Чикаго, в містечку Ора, Індіяна, він купив посілість, де переводить експериментальні досліди над використанням в найдешевший спосіб тепло-вої енергії. В. Кловатий побудував вітряний генератор, помпи та ввів нову конструкцію огрівання, використовуючи соняшну енергію.

Його винаходами, пристосованими до господарських будівель, зацікавилися місцеві техніки та преса, яка помістила звідомлення з його технічних осягів.

В. Кловатий — член 106-го Відділу УНСоюзу.

С. Ґоляш

ПАРТИЗАНИ КАМБОДЖІ вбили понад 40 в'єтнамських вояків і поранили щонайменше 65 під час останніх наскоків на позиції в'єтнамців. У минулу п'ятницю і суботу завзяті бої відбувалися в багатьох місцях окупованої в'єтнамськими військами Камбоджі.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Владика Стефан...

(Закінчення зі стор. 1)

Першу промову виголосив співпарох українського католицького крайового собору Пресвятої Родини у Вашінгтоні о. Йосиф Денищук, в якій він з'ясував значіння цієї важливої події в житті української громади в Америці та в цілому світі. Відтак о. Денищук попросив Митрополита Стефана відправити чин благословення й освячення землі під будову Українського Національного Пам'ятника-Мавзолея. Під час відправи співав парафіяльний хор собору Пресвятої Родини у Вашінгтоні, під керівництвом проф. Миколи Кормелюка. Опісля Владика Стефан, протоігумен українських отців Редемптористів о. Павло Малюга, парох собору Пресвятої Родини о. Стефан Шавель і о. Й. Денищук, парох української католицької церкви Святої Тройці у Вашінгтоні о. Тарас Лончина, колишній парох української православної церкви Святого Андрія Первозванного о. протоієрей Петро Будний, ректор семінарії Св. Йосафата у Вашінгтоні о. шамбелян Володимир Паска, духовник семінарії о. д-р Атаназій Пекар, студенти семінарії о. Стефан Сорока і о. Йосиф Кіснер і зібрана громада перейшли на місце, де має будуватись Пам'ятник-Мавзолей. Владика Стефан та священики покропили свяченою водою землю, а Митрополит зрушив першу лопату землі.

Повернувшись назад під намети, які охороняли бодай частинно від сонця та великої спеки, Т. Старух попросив до слова голову корпорації ГІҐ, яка є власником Цвинтаря Сідер Гілл, частина якого стала Українським Національним Цвинтарем Пам'ятником ЗСА Беррі Тензера. Б. Тензер висловив велике признання отцям собору Пресвятої Родини у Вашінгтоні, як теж Галині Андреадіс, яка вложила багато труду, щоб українська громадськість мала свою власну землю під український цвинтар та землю під будову Українського Пам'ятника-Мавзолея. Б. Тензер також віддав належне українській громаді в Америці й вільному світі за те, що вона намагається затримати свою ідентичність і спадщину.

В імені всіх архітектів та будівничих говорив Мекс Кеннон, віцепрезидент будівельної компанії МекКласкі Мавзолей, Інк., який описав цю величаву будівлю та матеріяли, що їх вживатиметься для увіковічення цього великого діла та збереження спадщини українського народу у вільному світі.

Привіти від українських організацій виголосили: від вашінгтонського відділу УККА — Теодор Царик, від Української Кредитівки проф. Микола Кормелюк, який порівняв Пам'ятник-Мавзолей до Вічного Вогню всіх українців поза межами рідної землі, а від сестрицтва імени св. Княгині Ольги при українській православній церкві св. Андрія Первозванного у Вашінгтоні — Софія Кравець, яка пригадала про єдність всіх українців.

Були представлені: від Об'єднання Українців Вашінгтону — Юлія Ломацька, від Союзу Українок Америки, Відділ у Вашінгтоні, Ярослава Оришкевич, від Закарпатців — д-р Юліян Гутник та інші. Були прочитані привіти, які наспіли до того часу: від Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА Мстислава (з огляду на недугу) та інші. Програму закрила Г. Андреадіс, яка від імені управи та працівників Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника подякувала Митрополитові Стефанові, всім отцям, представникам організацій та гостям за участь у тих торжествах.

Після закриття присутні мали змогу познайомитись та поговорити з приятелями при перекусці, яку приготовили членкині парафії собору Пресвятої Родини під керівництвом Люсі Тимм та Марії Дубик.

Ця подія знайшла широкий та прихильний відгуки в агломовній пресі та по радіо.

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 3)

ця — ведення літніх таборів дітей і молоді. Тут найбільше працювала Володимира Кавка, яка всесторонньо дбала про ці табори, боролася з перепонами. Вирішено цим разом обмежити вік дітей від 6—12 років життя, щоб легше було дбати про їх виховання. Не меншої ваги є світлички. Філядельфійська світличка при УЗХ має гарно розвинену педагогічну програму; діти забавляються, а при тому навчаються рідної мови, рисунку, пісні і інших дитячих робіток. Мають свої прогулянки, вистави, ляльковий театр, дитячу бібліотеку.

Крім організаційних справ, розглянено і загальногромадські: участь у Меморіяльній маніфестації, присвяченій 50-літтю голодової катастрофи в Україні. Треба гідно і масово відзначити цю трагічну подію, підкреслити перед усім світом: охороняйтесь від злочинної Москви, протестуйте проти неї, засуджуйте її нелюдську поведінку відносно людей і цілих народів!

Ще одні роковини зосередили увагу членства УЗХ, а саме: 70-ліття смерти Лесі Українки. Вирішено спільно з ОДВУ присвятити увагу цій великій людині — творцеві і борцеві.

Н. Пазуняк виголосила для членів УЗХ, ОДВУ і МУН-у, що мав свою конференцію, свою доповідь про Лесю Українку як людину. Доповідь була основана головно на листуванні поетеси, в якому вона виявила такі неоціненні риси свого характеру — любов до родини, до всього дорогого їй, до літератури, до глибоких студій, до рідного знедоленого краю; вона виступає як людина сильна духом, хоча слабка тілом; з її листування виринає Леся Українка як поважна і зосереджена в своїй праці людина, а заразом багата відчуттям гумору, привітна і добра, але й дуже скромна та незвичайно працьовита людина.

Неділя, 4-го вересня, була присвячена, окрім нарад, ранніх і пополудневих, молитві, цим разом гарячій молитві за безсмертну душу великого борця за волю України полковника Євгена Коновальця, який 45 років тому впав, розірваний большевицькою бомбою, скритовбивчо поданою йому в коверті в Ротердамі.

Пригадались трагічні хвилини і їх грізні наслідки для всієї нації. Панахида і Вічная Пам'ять, а після того коротка, але змістовна академія у поклоні сл. пам'яті полковникові, яку відкрив Петро Стерчо, заступник голови ОДВУ. Діяч ОДВУ Роман Крупка виголосив змістовне слово про сл.п Євгена Коновальця. Скрипаль маєстро Петро Прус виконав сонату, яка у своїх чотирьох частинах неначе віддзеркалила постать вождя і його долю; Володимира Кавка виступила з рецитацією поеми в його честь.

Грімким „Ще не вмерла Україна" закінчили учасники, що наповнили залю, цю вдалу і зворушливу імпрезу.

Увечері відбулася спільна вечеря УЗХ і ОДВУ, якою проводила голова УЗХ Наталія Іванів.

Н. І. П.

СТУДІЙНА ГРУПА, ЯКА В БІЛЬШОСТІ складається з колишніх військових старшин, обвинуватила президента Роналда Регена, що він, виступаючи на генеральній асамблеї Об'єднаних Націй заявив, що нуклеарну війну ніхто не може виграти і світ повинен стреміти до редукції атомової зброї, але в себе у Вашінгтоні робить заходи, щоб отримати якнайбільше грошей на оборонні цілі і плянує витратити 450 більйонів долярів на нуклеарну зброю різного типу. Речники названої групи заявили, що інформації про озброєння вони взяли з публічних урядових інформацій і преси. Речники Уряду натомість кажуть, шкідливе для ЗСА становище студійної групи базоване на півправді, а інформації про витрати на оборонні цілі взяті з ліберальних видань, які систематично, від часу приходу до влади президента Роналда Регена і Республіканської партії, ведуть кампанію проти дозброєння Америки.

Про мистецтво...

(Закінчення зі стор. 2)

сунково-кольоритним динамізмом драматизує зміст зображеної події і, ніби провісник її кінцевого акту, посилює емоційність враження на глядача.

Мистецький дорібок Надії Сомко колосальний і аж у трьох жанрах: малярство, скульптура та архітектура; це надзвичайно мужнє мистецтво і, судячи тільки по експонатах її творчости, нам було б трудно повірити, що творцем цього мистецького дорібку є жінка — українська жінка родом з Конотопу, Сумської области. Вона апотеозує силу й перемогу — оце єдине, що ґарантує повноцінне існування одиниці і спільноти. Вона візуально ставить перед очима цілого світу найсвітліші події з історії нашого народу, багатство його культури і його творчих можливостей. І коли наша громадськість свідома ваги такої репрезентації нас на форумі інтернаціонального спілкування, альбоми Надії Сомко повинні знайтися в кожній культурній родині, як і теж стати предметом оказійних обдарувань наших добрих знайомих з-поза української спільноти, бо мистецька мова цих альбомів зрозуміла для всіх, а послідовна двомовність їх літературної частини вже цілком усуває всякі можливі непорозуміння.

Якраз оця тематична пов'язаність мистецької творчости Надії Сомко з піонерським періодом американської історії з побутовщиною „дикого" Заходу мимохідь привертає увагу американського споживача до чисто української тематики і, нерідко, викликає оправдане здивування: „А чому про вас так мало чути?..."

Це правда, але помаленьку й ми починаємо вчитися, як здобувати собі місце в цьому юродивому Вавилоні. Ось у двохсотліття самостійности ЗСА українська громада Лос Анджелес подарувала місту вище вже згадувану символічну картину з Джорджем Вашінгтоном, яка сьогодні пишається на стіні головної залі ратуші.

Завдяки широким зв'язкам Богдана Маланяка — його ініціятиві, енергійним заходам і праці в американських суспільних колах, українська громада південної Каліфорнії мала нагоду приглянутися своїм осягам на екранах власних телевізорів 20-го червня ц. р. Про цю телевізійну програму звітував д-р Святополк Шумський в числі від 22-го липня 1983 року. В частині програми, яка торкалася українського мистецтва, Дарія Чайковська представила американському суспільству Надію Сомко та продемонструвала найхарактеристичніші експонати її творчости. У висліді цього пані Сомко дістала признання від зацікавленої голливудської еліти, а з Білого Дому Надія Сомко отримала подяку ось такого змісту: „Ви справили нам велику приємність, обдаровуючи нас своїми оригінальними працями. Ми збережемо їх для майбутньої Президентської колекції. Просимо прийняти нашу щиру подяку за Вашу уважливість. З найкращими побажаннями, Ненсі і Роналд Реґен".

Вечір СУА в Милвокі

У приватному житті всі ми тішимося, якщо нас відвідає милий гість. Тішиться також і суспільне товариство, коли якусь його клітину відвідає хтось із Централі.

17-го вересня ц.р. наш 51 Відділ Союзу Українок Америки мав честь гостити в себе містоголову Централі д-р Теодозію Савицьку. Вона приїхала до нас з далекого Ню Йорку, щоб розповісти нам про теперішню працю СУА та показати прозірки з минулих років.

Вечір почався в 7.15 год. у парафіяльнім домі при 808 В. Вашінгтон вул. Залю заповнили членки 51-го Відділу та їх чоловіки. Розповідь д-р Т. Савицької була дуже цікава, як і прозірки, які наочно підтверджували її розповідь та утривалювали в нашій пам'яті все те, що діялось завдяки громадській праці членок СУА, почавши від 1925 року, коли Чикаленко-Келлер, представниця вільних жінок-українок з Европи, присутня на вічу в Ню Йорку, спонукала п'ять жіночих товариств у Ню Йорку об'єднатися і заснувати СУА. Ми побачили різносторонню і дуже важливу та корисну діяльність жінок-патріоток, з яких уже багато відійшло від нас по вічну нагороду.

Деякі сценки з минулих років були подібні до найновіших тим, що вони робили. Маю на думці харитативну діяльність СУА, збірку одягу і грошей на допомогу українським політичним в'язням, поводянам в Україні чи потребуючим українцям у Південній Америці.

Не менш важливими є контакти з видатними американськими жінками і визначними діячами культури з політичного світу, включно з президентами ЗСА — Ніксоном, Фордом і Картером та їхніми дружинами.

В теперішньому часі голова СУА Іванна Рожанковська є членкою Екзекутиви Національної Ради Жінок Америки, і це підносить престиж СУА та полегшує контакти.

Другою милою гостею була пані Струтинська, голова Окружної Ради СУА в Чикаго. Вона допомогала д-р Савицькій у поясненні прозірок.

Обидві наші гості привезли зі собою свого роду виставку СУА. На одному столі були розкладені видання СУА, а на другому стояли таблиці зі знімками наших в'язнів в імперії неволі, а окремо наших дітей-стипендіянтів у Бразилії. Їм всім допомагає СУА грішми і пакунками з одягом. Д-р Т. Савицька слушно сказала, що якби СУА нічого більше не робив, а тільки допомагав тим діточкам отримати освіту, то і це вже велика і варта похвали праця.

При кінці вечора д-р Т. Савицька подякувала голові Відділу мгр Мирославі Цибрівській за запрошення прибути до нас і за опіку, а Юлії Логуш, референтці суспільної опіки відділу, за видатну і віддану добродійну працю у Відділі. Голова Відділу подякувала гостям за їх труд. Ю. Логуш подякувала членкам Відділу за їхню жертвенність і допомогу.

Вечір закінчено о год. 9.20, але членкині Відділу ще з півгодини гуторили з гостями та виповняли квитки-льоси Музею СУА в Ню Йорку.

Цей вечір був дуже потрібний в нашому місті і, напевно, прозірки з історії СУА будуть побажаними, як у нас, так і у кожному місті, до якого завітає д-р Т. Савицька.

Микола Яремко

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!